

Café Livslust den 7 oktober

Jonas Lundström, hjärnkollambassadör och musiker, har besökt SPF Guldstadens Café Livslust.

Vid 6 års ålder upplevde Jonas en stor lycka över att existera. Omgivningen var så fin och han var så glad att finnas där. 20 år senare är han hungrig, smutsig och hemlös och finner sig försöka bryta upp ett lås med ett gem. Tanken slår honom, hur hamnade han här?

Problemen började när Jonas började skolan. Han hade svårt att sitta stilla, samtidigt som det kom "ofrivilliga ljud ur kroppen". Dessutom gjorde han ofrivilliga rörelser, det ryckte och slet, s k. tics. Han hade lätt för sig i skolan och gott om

kompisar men något var fel. Hemma fick han höra att han skulle sluta med sina tics. Det gjorde inte saken bättre, och han började stänga in sig på sitt rum för att spela gitarr. Tourettes syndrom blev senare hans diagnos. Han fick även tvångstankar/syndrom, som drev honom att göra vardagliga saker om och om igen innan han fick ro.

Flytten hemifrån gjorde att livet rasade. Han kunde inte behålla jobb, betala hyra och mat och fick även problem med relationer.

I en kyrka hittade han en flygel. som han fick spela på och då fick han lugn och ro. Han är evigt tacksam mot den vaktmästare som lät honom spela. Jonas skrev musik och spelade under den här tiden, men några jobb klarade han knappt av att söka, så något socialbidrag kunde han inte få. "Man måste vara frisk, för att orka vara sjuk"!

Så småningom kom han till Socialtjänsten med sitt rop på hjälp och då hände det saker. Han fick neuropsykiatrisk undersökning, boendestödjare och LSS. Boendestödjaren var en person, som han kunde skratta ihop med, vilket blev viktigt. Han började på ett gym, där en i personalen, stor, bullrig, med ett enormt skratt, tog honom till sitt stora, varma hjärta. Träningen gjorde att han gick hemifrån varje dag, åt bättre, sov bättre m m. Även relationen med familjen förbättrades och är idag god. Och Jonas mår bra idag!

Jonas betonar att det är viktigt att hitta skrattet i bedrövelsen!

Han ber oss att gärna knacka på hos någon som verkar behöva just det!

Jonas gripande berättelse varvades med vackra sånger, med anknytning till det han talade om, samt fint ackompanjement på gitarr.

Text och bild: Eva Burström